

da er det den i Lønningssloven fastsatte Lønning, her er Tale om, men ikke de uvisse Indtægter, der staa i Forbindelse med Embedet. Efter Lønningsslovens § 6 er det Administrationens Sag at afgjøre, om der skal tillægges en Mand, der konstitueres i et Embede, uden i Forveien at have været i Statens Tjeneste, eller uden tillige at staa i Statens Tjeneste paa anden Maade, mere end Halvdelen af Embedets Lønning eller ikke. Det er efter Lønningssloven Administrationens Sag at afgjøre dette, og Afgjørelsen tilkommer altsaa ikke Lovgivningsmaaten i det enkelte Tilfælde. For dette Embedes Vedkommende vil det jo let ses af Betænkningen til Finantsloven under Nr. 12, at det ikke alene er Lønningen 2,800 Kr., som man vil halvere, men at det ogsaa er saadanne uvisse Indtægter som Gebyr for Oppebørsler af Brandhjælpspenge, Procenter af Sala af Stempelpapir, hvis Størrelse er særlig fastsat, Procenter af Recognitioner og Skovkasernerprocenter. Særlig hvad disse sidste angaar, som jo ikke, i det Mindste mig bekendt, ere lovbestemte, maa det dog erindres, at Skovkasernerprocenterne i alt Fald ere godkendte ved Lov, om de end ikke ere bestemte ved Lov. Det vil jo erindres, at det ved Kontorholdsloven f. Ex. for Amtsforvalterne, der blev vedtagen i dette Thing isjor, bestemtes, at Kontorholdsvederlaaget for de enkelte Embeder skulde fastsættes blandt Andet efter Hensyn til den med disse Embeder forbundne Indtægt af 2 Procent af Skovinfaskationer. — Under Nr. 5 er der af mig stillet et Ændringsforslag, som jo dels gaar ud paa at rette en Feil i Angivelsen af en Udgiftspost for Silkeborg Distrikt til et Beløb af 2,300 Kr., der særlig findes opført under Nr. 3 som Udvalgets Flertals Forslag, og tillige at bespare et andet Beløb af 1,140 Kr. paa Kronborg Distrikt. Dette Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalgets Mindretal, maa jeg selvfølgelig anbefale til Thinget.

Førend jeg gaar videre, maa jeg dvæle et Øieblik ved en Udtalelse af det ærede Udvalgs Flertal i Betænkningen, en af disse Udtalelser, som ikke have faaet noget Udtryk i Ændringsforslag. Det angaar en Opfordring til Finantsministeren om at søge Skovanlæg i Sjælland fremmede og Beløbene dertil tilveiebragte ved Salg af Skovstrækninger i det nordlige Sjælland. Som det vil være det ærede Udvalg bekendt, ønsker jeg at fremme det Første, nemlig Skovanlægene i Sjælland, ved at indkøbe dertil passende Areal, hvormod jeg ikke kan erkjende det for nødvendigt at tilveiebringe Midlerne dertil ved Bort salg af Domæneskove i det nordlige Sjælland. Det forekommer mig, at Opfordringen til at bortselge af Domæneskovene er saameget mindre, som jeg i det Mindste for mit Vedkommende har det bestemte Indtryk, at de tidligere Salg af Domæneskovene i Løbet af den sidste halve Snes Aar langtfra have været fordelagtige for Statskassen, at man vel

har troet i det Øieblik, hvor Salget fandt Sted, at opnaa et gunstigt Resultat for Statskassen, men at det ved Eiendomsprisernes stadige Fremgang har viist sig, at den opnaaede Kjøbeløn i Virkeligheden har været for lille, sammenlignet med, hvad de samme Eiendomme nu vilde være værd. — Spalte 157—58 i Betænkningen findes der ogsaa en Udtalelse, som ikke har noget tilsvarende Udtryk i Ændringsforslag. Det er en Opfordring til Statsrevisionen om særlig at have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorvidt Instruktionerne til Overførterne opfyldes eller ikke. Jeg har været i stor Tvivl, om det virkelig kunde være det ærede Flertals Mening, at dette var Noget, der i fjerneste Maade vedkom enten Statsrevisionen eller Rigsdagen i dens Helhed. Jeg kan ikke se rettere, end at det ubetinget kun vedkommer nogen af disse, forsaavidt som den paagjældende Minister ved ikke at paase, at disse Instruktioner følges, og der derved finder Misbrug Sted, foranlediger Rab for Statskassen, paadrager sig et almindeligt Ansvar for dette, ligesom for et hvilket som helst Andet, han paa sin ansvarlige Mads foretager sig. Men hvad Statsrevisionen skulde have særlig dermed at bestille, med at undersøge, om Instruktionerne fra Ministeren til hans Overførtere bliive opfyldte eller ikke, det gaar langt over min Forstands Grænser. Disse Instruktioner staa det jo i Administrationens Haand at ophæve eller forandre, naar den vil, saameget mere vistnok at give Tillæg dertil eller Undtagelser derfra, naar den finder for godt. Jeg forstaaar slet ikke denne Udtalelse fra det ærede Finantsudvalgs Flertals Side. — Ændringsforslagene under Nr. 6 og 7 skal jeg ikke omtale, da jeg ikke finder mig foranlediget til at gjøre nogen Indvending imod dem. Det Samme gjælder om Ændringsforslaget under Nr. 8. Allerede dette bevæger sig udenfor § 2, og jeg ser, at jeg til § 2 endnu skulder det ærede Udvalg Svar paa en Bemærkning i dets Betænkning, en af disse Bemærkninger, som heller ikke have faaet Udtryk i noget Ændringsforslag. Den findes Sp. 161—62 og lyder saaledes: „Flertallet skal for Eiden indskrænke sig til at nedlægge Indsigelse mod Finantsministerens Opfattelse af Administrationens Ret til at foretage den Slags Foranstaltninger uden Bevillingsmyndighedens Samtykke.“ Det gjælder en Affpæring af en Sti i Charlottenlund. Det forekommer mig, at det vilde have været rigtigere, om Udvalgets Flertal havde begyndt med at godtgjøre sin Ret til at gjøre Indsigelse, førend det fremkom med en Indsigelse. Det ærede Udvalg vil vistnok faae meget vanskeligt ved at nævne Exempler paa, at Administrationen i andre Tilfælde, hvor det gjaldt om at forlægge en Sti eller Bei, eller at indbegne et Stykke af de offentlige Lystskove til Fornyelse eller saa, har anset det for fornødent at have Rigsdagens Samtykke til, at denne Bei blev forlagt. Det fore-